

Vejledning i udarbejdelse af retspsykiatriske erklæringer i sager vedrørende ændring/ophævelse af en idømt særforanstaltning, jf. straffelovens § 72

- 1 Retslægerådet må ikke sjældent anmode om supplerende erklæring i sager vedrørende ændring eller ophævelse af en idømt særforanstaltning, idet det fremsendte materiale er ufuldstændigt. Rådet skal særlig fremhæve, at disse erklæringer undertiden udarbejdes som continuationserklæringer til mindre udtalelser for eksempel vedrørende tildeling af frihedsgoder, således at der ikke foreligger nogen samlet oversigt over og beskrivelse af behandlingsforløbet, hvorfor rådet ikke kan behandle sagen.
 - 2 I de her omtalte sager vil der ofte foreligge tidligere responsa fra Retslægerådet vedrørende anvendelse subsidiært ændring af en idømt særforanstaltning. I disse tilfælde kan den aktuelle erklæring koncentrere sig om forløbet siden rådet senest afgav udtalelse, men således at tidligere forhold, som er af betydning for den aktuelle vurdering, medtages. Har sagen ikke tidligere været forelagt Retslægerådet, bør erklæringen omfatte væsentlige dele af sygehistorien m.v., jf. det nedenfor anførte.

Såfremt den idømte foranstaltning ikke kan anbefales ændret/ophævet,
- kan erklæringen efter omstændighederne være mere kortfattet.
- 3 Erklæringen bør indeholde:
 - a: En kortfattet social anamnese samt oplysninger om patientens aktuelle sociale situation, herunder hvilke sociale forhold patienten eventuelt udskrives til.
 - b: Oplysninger om patientens legemlige helbredstilstand.
 - c: En psykiatrisk anamnese med gennemgang af sygdomsforløb, behandling og behandlingseffekt. Ved indlæggelser beskrives årsagen til indlæggelsen, varighed, tilstand under indlæggelsen, behandling og udskrivningsdiagnose(r). Gentagne indlæggelser under stort set samme sygdomsbillede kan eventuelt slås sammen.
 - d: En grundig psykopatologisk beskrivelse og vurdering med diagnostiske overvejelser.
 - e: Patientens eget syn på den pådømte kriminalitet. Endvidere redegøres for eventuel kriminalitet under behandlingsforløbet.

- f: Den aktuelle behandlingsplan bør nøje anføres. Ved psykofarmakologisk behandling nævnes præparat, dosis og administrationsmåde samt hvorvidt behandlingen er – eller på noget tidspunkt har været – givet ved tvang. Patientens holdning til og forståelse af behandlingsplanen bør anføres, herunder hvorvidt patienten kan antages at være motiveret for fortsat behandling, såfremt en sådan er påkrævet, ved ændring/ophævelse af den idømte foranstaltning.
- g: Et motiveret forslag til ændring/ophævelse af den idømte foranstaltning, herunder en vurdering af risikoen for recidiv til ligeartet kriminalitet.
- 4 Det følger af forvaltningslovens bestemmelser, at Retslægerådet i behandling af en strafferetlig sag som udgangspunkt ikke kan anvende dokumenter m.v. fra en eventuel tidligere civilretlig sag. Det følger heraf, at for eksempel erklæringer, retslægerådsudtalelser m.v. vedrørende frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien ikke indgår i rådets behandling af en sag vedrørende ændring/ophævelse af en idømt særforanstaltning. Såfremt der i erklæringen henvises til dokumenter fra en civilretlig sag, skal kopi af disse dokumenter vedlægges.
- 5 Af hensyn til eventuel korrespondance i sagen m.v., jf. §§ 4 og 5 i forretningsordenen for Retslægerådet, bør navnet på den behandlingsansvarlige overlæge fremgå af erklæringen.